

Nr 736

Av herr Wennerfors m. fl., om lokaliseringpolitiskt stöd till Stockholms skärgård.

(Lika lydande med motion nr 568 i Första kammaren)

Sedan den statliga lokaliseringsverksamheten igångsattes har från olika håll framlagts förslag om en översyn av stödområdesgränserna. Enligt bestämmelserna för lokaliseringsstödet kan stöd även ges till projekt utanför stödområdet, såsom "när avsevärda sysselsättningssvårigheter förutses eller uppkommit till följd av industri- nedläggning m. m.". Vissa punktinsatser har också gjorts från AMS:s sida utanför stödområdet, men dessa insatser har varit av ringa omfattning och över lag medfört begränsade ökningar i sysselsättningen. Det har varit omöjligt att i dylika fall göra en bred satsning med en kombination av bidrag och lån, vilket synes vara nödvändigt för att ett arbetslöshetsdrabbat område skall kunna göras livskraftigt.

I flera delar av vårt land utanför stödområdet synes prognoserna för sysselsättningen peka mot allvarliga svårigheter i framtiden. Detta gäller i hög grad för flera områden utefter ostkusten, inte minst Stockholms skärgård. Befolkningen i denna del av landet har allt svårare att finna tillräckliga inkomstmöjligheter.

En verksamhetsgren som, väsentligt utbyggd, skulle kunna medföra avsevärt ökade sysselsättningstillfällen i skärgården är turismen. Möjligheterna att i dag erhålla statligt stöd för turistinvesteringar inskränker sig i stort till lån för hotellanläggningar. För att ett område skall bli attraktivt som turistmål fordras dock dessutom en mångfald fritidsanläggningar av olika slag. Att finansiera dylika anläggningar är oftast omöjligt för enskilda näringsidkare, och inte heller kommunerna i skärgårdsområdet har resurser härför.

Erfarenheter från andra delar av landet visar att avfolkningsbygder genom turismen fått nytt liv, att den relativa isoleringen brutits och nya förutsättningar skapats för ett differentierat näringsliv. Det är utomordentligt angeläget att upprätthålla sysselsättningen i Stockholms skärgård, dels på grund av dess unika miljö och därmed utomordentliga värde som turistmål, dels på grund av behovet av rekreationsområden i nära anslutning till storstockholmsområdet.

Vad som i första hand krävs för att stimulera turistnäringen i Stockholms skärgård är stöd till uppförandet av olika slag av fritids- och nöjesanläggningar. Det gäller bl. a. campingplatser, semesterbyar, "båtel" (motell för båtturister), bad- och idrottsplatser.

Tillämpningen av bestämmelserna för lokaliseringsstödet har visat att gemensamhetsanläggningar av skisserat slag ej kommit i åtnjutande av stöd. För de delar i

vårt land som ligger utanför stödområdet har dessutom möjligheterna till stöd över huvud taget varit mycket begränsade.

I avvaktan på nya bestämmelser för lokaliseringsstödet är det angeläget att redan i dag Stockholms skärgård inräknas i stödområdet. För att främja utbyggnaden av turistnäringen i skärgården borde dessutom lån och bidrag utgå till gemensamhetsanläggningar av olika slag.

Mot bakgrund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att Stockholms skärgård måtte ingå i det lokaliseringspolitiska stödområdet samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan tillämpning av bestämmelserna för lokaliseringsstöd att gemensamhetsanläggningar för turiständamål kan komma i åtnjutande av stöd.

Stockholm den 26 januari 1968

Alf Wennerfors (h)

Folke Björkman (h)

Dagmar Heurlin (h)

Allan Åkerlind (h)

Bengt Bengtson (h)
i Solna

Filip W. Fridolfsson (h)
i Stockholm
